

La piață

Stefan Doroftei Doimaneanu

Aveți ceva secunde de vânzare ?
Sau ore, sau minute câteva ?
Cumpăr orice, pe gologani câțiva
La litru, kilogram sau la pahare. !

Le cumpăr vrac, pe toate la un loc,
Vreau să-mi repar cu ele viața
Și dacă este foarte plină piața
Mai cumpăr și o țără de noroc.

V-a mai rămas măcar o primăvară
În floare îmbrăcată, nevândută,
Am muguri noi pe inima-mi strivită
Si nu aş vrea în geruri să dispară.

Acel din spate, nu-i un colt de rai ?
De ce e așezat lângă tarabă ?
Îl cumpăr uite-acum degrabă
Să plec cu el în tolă, la 2 Mai.

Căci mi s-a mai promis cândva o vară
(pentru mai multe anii nu-mi ajung),
Dar nu pot nimănui ca să mă plâng
Să nu primesc cumva în loc, papară.

Toamnă mai am, îmi este de ajuns,
Nu vreau s-o irotesc fără de rost
Și-așa am devenit mult mai anost,
Deja frigul în oase mi-a pătruns.

Dar îmi mai trebuie măcar o iarnă,
Cu ce s-o cumpăr de la voi nu știu,
Chiar trebuie să trec peste pustiu
Ca peste toți, uitarea să nu cearnă.

Deci vindeți sau expuneți fără rost
Bucăți din viitorul fără nume,
De ce mai amăgiți atâta lume
De ce le-ați scos la frig din adăpost ?

Hai! Vindeți-mi măcar o clipă
Să-apuc să mai degust ceva iubire,
Să zbor cu ea în vis și-n amintire

POEZII ONLINE

Căci am făcut cu viața mea risipă.